

ПРИЧИНИ, ЩО СТРИМУЮТЬ ФОРМУВАННЮ ГАРМОНІЙНОЇ СИСТЕМИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО КОНСУЛЬТУВАННЯ

АНДРІЙ МИРОШНИЧЕНКО, студент гр. МгМТ-1-20

Науковий керівник Мельник Л.Л., к.е.н., доцент

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

За роки сучасних агрореформ так і не вдалося повністю відновити вертикаль галузевого управління агропромисловим комплексом. За існуючого стану, у багатьох суб'єктах України, регіональні органи управління АПК перебувають у прямому підпорядкуванні місцевих урядів та адміністрацій. Найчастіше вони змушені більшу частину свого робочого часу приділяти обслуговуванню вельми розвиненого апарату місцевих органів влади, а не зосереджуватись на інтересах та потребах сільськогосподарського виробництва. Ось чому багато інформаційних проектів, ініційованих Міністерством аграрної політики та продовольства, не завжди зустрічають підтримку на місцях, іноді ігноруються чи фінансуються за залишковим принципом. Наразі в областях досі не створено регіональних інформаційно-консультаційних служб. Якщо звернутися до досвіду США, Великобританії та Скандинавських країн, то в них чітко простежується вертикаль управління сільським господарством (Міністерства мають на місцях мережу своїх представництв, абсолютно незалежних від місцевих адміністрацій).

Сьогодні гострою проблемою є низький рівень управління великих інформаційних проектів. У групах реалізації проектів відсутні справжні професіонали та фахівці, які мають ринковий менталітет та інструментарій; недостатнє та кон'юнктурне фінансування; відсутність ефективної координації регіональних проектів з боку Міністерства аграрної політики та продовольства. Це не дозволяє узагальнити результати їхньої діяльності та зробити зразком для всієї галузі. Багато

регіональних груп реалізації інформаційних проектів створено формально, просто освоєння фінансових ресурсів, виділених під конкретний проект.

Сьогодні галузь відчуває нестачу у кваліфікованих кадрах для роботи з програмними продуктами, що використовуються в агроконсультаційній діяльності (системні та прикладні програмісти, агроконсультанти, фахівці у галузі інформаційних технологій тощо).

Також відсутня цілісна система навчання кадрів інформаційно-консультаційних служб. Існуюча система підготовки кадрів практично відокремлена від системи консультаційного обслуговування та діє в автономному режимі. Функціонуючі центри навчання кадрів для підготовки фахівців та викладачів ІКС усіх рівнів не мають належної кількості сучасних навчальних програм, навчально-методичних, інформаційних матеріалів, програмних продуктів та інших розробок, пов'язаних з методологією підготовки кадрів професіоналів-консультантів.

Ще одним фактором, який стримує становлення та розвиток інформаційно-консультаційної діяльності, є те, що регіональні органи державного управління АПК ще не повною мірою усвідомили необхідність та доцільність створення єдиної системи інформаційно-консультаційного обслуговування суб'єктів агропромислового комплексу. Не виявляють належної активності щодо створення обласних та районних структур інформаційного обслуговування та агроконсультації.

Що стосується самих реальних та потенційних клієнтів ІКС (сільгосптоваровиробників), то здебільшого вони не мають достатнього рівня кваліфікації для того, щоб вирішувати завдання інноваційної економіки самостійно, але водночас зазнають антипатії до залучення сторонніх консультантів, особливо не довіряючи його кваліфікації та компетентності.

Передумов до створення системи інформаційно-консультаційного обслуговування галузей та суб'єктів АПК більш ніж достатньо. Сьогодні, на думку ряду вчених, ключовими факторами підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва є інформатизація та автоматизація виробничих процесів, індустріалізація аграрного виробництва та укрупнення виробничих потужностей за допомогою об'єднання (кооперування, інтегрування) суб'єктів господарювання з метою досягнення максимальних результатів господарської діяльності. Використання сучасних наукових розробок та технічних новацій на базі мікроелектроніки, автоматизованих систем управління процесами, зв'язку та комунікацій, на базі яких формуються системи штучного інтелекту, здатне вивести агропромисловий комплекс на абсолютно новий, значно вищий технічний та культурний рівень виробництва сільськогосподарської продукції і навіть кінцевих продуктів переробки безпосередньо дома виробництва. Набудуть широкого поширення гена інженерія та біотехнологія. Розвивається генетика селекційної технології, що створює нові високоврожайні, якісні сорти.

Разом з тим, сільське господарство продовжує залишатися галуззю зі слабкою сприйнятливістю до здобутків науково-технічного прогресу. Ця обставина не тільки гальмує інноваційний процес, а й обумовлює повернення до регресивних технологій у рослинництві та тваринництві.

